

Tuần Báo Vô Vi

Quy Hội Tình Người

15 tháng 8 năm 2010

Số 110

Thiền Viện Vô Vi Quy Hội Tình Người

105 Wrights Road,

Mareeba, QLD 4880, Australia

Tel/Fax: +61 (8) 9450 7416

Di động: 0422 091358

Email: quyhointinhnguoi@gmail.com

Website: www.quyhointinhnguoi.org

Tuần này:

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Vườn Thơ Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy

Tờ báo hàng tuần của Thiền Viện Quy Hội Tình Người dành riêng phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Bé thường nói người xưng danh tu mà thiếu tu là sao ?
- 2) Ngày đêm lo tu thiền và không va chạm với đời nữa thì sẽ ra sao ?
- 3) Tình Trời với tình người có gì khác biệt không ?
- 4) Hạnh là gì ?
- 5) Người chơn tu và người xưng danh tu mà thiếu tu khác biệt ở chỗ nào ?
- 6) Người chơn tu được những gì may mắn hơn người thiếu tu ?
- 7) Sự nhớ nhung do đâu mà ra ?

© Quy Hội Tình Người. All rights reserved.

Ngày 18 tháng 01 năm 1992

1) Hỏi : Bé thường nói người xưng danh tu mà thiếu tu là sao ?

Đáp : Thưa, người xưng danh tu mà thiếu tu, tức là không thực hành chơn chánh, còn chấp trước, không chịu dần thân học hỏi để tự quán thông từ việc nhỏ cho đến việc lớn, trong vòng trật tự của vũ trụ quang, bước vào khuôn khổ của người khác, không chịu khai thác khả năng tịnh động của chính mình, trí ý bất thông, tâm khó yên mà thiên động, dục vọng tràn đầy. Bên ngoài xem rất siêu thoát, nhưng tâm chưa thoát, lý luận theo chiều hướng của Phật Tiên, Thánh, Thần, ma quỷ, nhưng chưa thật sự quán thông giới nào hết, chỉ ôm lấy một cục chấp mê mà thôi, lúc nào cũng khổ trong tình dục mà không dám than, lẫn quẩn trong vòng tội phước, chơn tâm không bao giờ siêu thoát được, ôm giữ giới, lúc nào cũng bận tâm trong những giới, chưa thật sự quán thông. Ngược lại người tu chịu dần thân học hỏi trật tự của vũ trụ quang, thì mới có cơ hội thức tâm và quán thông, tự giải thông được thì mới minh, hành trình suốt kiếp người, chỉ điều luyện cho phần hồn tiến hóa mà thôi, tu để tự hiểu và tự khai thác khả năng sẵn có, chứ không phải tu để tạo sự thị phi chuyện của người khác. Vạn sự khởi đầu nan, nhưng chịu dần thân tu học, thì rất dễ bàn bạc và tiến thân.

Kệ:

Tu cho tâm thức tự khai minh
Khai thác biển yêu rõ chính mình
Chơn pháp duy trì tâm chẳng động
Quán thông tự tại rõ hành trình.

Ngày 19 tháng 01 năm 1992

2) Hỏi : Ngày đêm lo tu thiền và không va chạm với đời nữa thì sẽ ra sao ?

Đáp : Thưa, tùy hoàn cảnh và ơn phước của mỗi cá nhân tại mặt đất này, mỗi khả năng đều khác nhau, tùy duyên thức mà tiến hóa. Có người phải đung chạm mới thức tâm, có người ổn định mới thức tâm. Cho nên vạn linh biểu hiện trên mặt đất, đều được tiến hóa theo trình độ của chính họ, chung hưởng nguyên khí của vũ trụ quang, nhưng phải vượt qua sự thanh lọc của vũ trụ quang, nhiên hậu mới có cơ hội tự thức tâm. Cho nên sanh ra xác người, đều phải chịu sự đau thương như nhau, sự cảm thức minh chánh, phát tâm khác nhau. Cho nên ở đời này những âm thịnh phát ra từ miệng môi đều có nguyên do của chính nó. Mỗi mỗi đều từ trong gốc gác thanh tịnh mà ra, sự thay đổi đổi thay tùy duyên hạnh của hành giả, cuối cùng phải tự thanh tịnh, sau cuộc nhồi quả và thử thách, mới chấp nhận lìa khỏi xác phàm. Tùy duyên nghiệp khai minh tâm thức. Người có cơ hội ngày đêm lo tu, thì sẽ được rút ngắn thời gian tiến hóa hơn. Trước mắt mọi người, xã hội đẩy đẩy tranh chấp, nhưng cuối cùng phải ra đi với hai bàn tay không. Biết trước điều này, thì sớm tu sớm tạo được đức nhĩn nhục, thì phần hồn sẽ được ra vô thể xác dễ dãi hơn, quý đạo và hành đạo nhiều hơn, tâm tưởng sự thành, tự biết ăn năn hối cải.

Kệ:

Tự thức duyên lành thiên tận độ
Triền miên học hỏi niệm Nam Mô
Ai sanh ai diệt tùy duyên thức
Hiểu được trần gian một nắm mờ.

Ngày 20 tháng 01 năm 1992

3) Hỏi : Tình Trời với tình người có gì khác biệt không ?

Đáp : Thưa, tình Trời với tình người, chỉ có khác biệt rộng với hẹp mà thôi. Tình người thì bị thu hẹp lại, trú ngụ trong xác người, so đo đủ điều. Còn tình Trời thì lớn rộng chan hòa thương yêu, hướng độ luật hóa hóa sanh sanh, trong nguyên ý Đại Thanh Tịnh, hướng giải mọi sự việc. Trong lúc vạn linh qua cơn thử thách rồi, mới cảm thức một câu: Chỉ có Trời mới hiểu tâm tôi mà thôi! Người tu bước vào đường đạo chỉ biết ăn năn sám hối sửa mình, hướng tâm về Trời Phật, cộng hưởng sự hòa bình, và hiểu rõ nguyên lý vô sanh bất diệt, tâm từ bi tự rộng mở và rất dễ tha thứ và thương yêu. Quên đi sự chấp mê, chỉ sử dụng từ quang sẵn có của tâm thức mà tiến hóa, hướng về Đại La thanh nhẹ mà hành

Ngày 21 tháng 01 năm 1992

4) Hỏi : Hạnh là gì ?

Đáp : Thưa, hạnh là quên sự mưu lợi cá nhân, hướng thượng giải tỏa phiền muộn sai quấy, nhiên hậu mới đạt thức hòa đồng, dứt khoát tội phước, tâm thức vô nam vô nữ, cũng do sự siêng năng hành đạo thì mới đạt được. Ngược lại ôm ấp tiền tài danh vọng thì không bao giờ đạt được hạnh hòa đồng, còn phân biệt giàu nghèo, tạo khổ cho chơn tâm, hồn khó giao cảm với thiên giới. Suốt cả một kiếp người ôm lấy sự giả ảo mà thôi, chịu nhĩn nhục, ăn uống đạm bạc, tu hành tinh tấn, thì rất lợi ích cho hồn và xác về sau. Những cuộc vui nhộn tranh đấu ở đời, đều là giả ảo tạm thời, cuối cùng sẽ được tiến hóa theo trình độ thanh tịnh gặt hái được, hướng về tinh ba vũ trụ quang mà sống. Đó là lẽ sống trường tồn của mỗi một

sự. Kệ: Tâm tư khai mở chuyển tiến hòa Có có không không ý thức ra Đời đạo song hành duyên tiến bước Hành sang thanh tịnh sống chung nhà.	phần hồn. Kệ: Thức tâm hóa giải sanh tồn tiến Lập hạnh cao siêu thức đạt duyên Cứu giúp phần hồn thông tiến bước Triền miên thanh tịnh khai tâm huyền.
Ngày 22 tháng 01 năm 1992 5) Hỏi : Người chơn tu và người xưng danh tu mà thiếu tu khác biệt ở chỗ nào ? Đáp : Thưa, người chơn tu thì lúc nào cũng vô quái ngại, tha thiết độ đời. Còn người xưng danh tu mà thiếu tu, thì tánh nào tật nấy, ôm chấp độc tài, tạo khuôn khổ giam hãm phần hồn, không lối thoát, khổ mà không hay, tưởng lầm là mình đã đắc đạo, bực tức và sân si vẫn còn đầy đầy trong tâm thức, giận vợ ghét con, chấp bạn, rốt cuộc lúc nhắm mắt ra đi cũng như người chưa tu, hắc bạch không phân minh nổi, trời sứt bất thường. Cho nên địa ngục dành sẵn cho những hành động đó có cơ hội học lại, trong tình cảnh thiếu thốn đủ mọi mặt, chỉ có than khóc và tiếc uổng mà thôi. Kệ: Lúc sống làm người thiếu dũng tu Mập mờ ảo ảnh khó giải mù Sống không rõ đạo làm sao thức Tạo khổ buồn lo kết quả ngu.	Ngày 23 tháng 01 năm 1992 6) Hỏi : Người chơn tu được những gì may mắn hơn người thiếu tu ? Đáp : Thưa, người chơn tu không có hình thức bề ngoài, không gian dối chính mình, tức là không tự lường gạt nữa, càng ngày càng hiểu mình hơn, nhiên hậu mới có cơ hội ăn năn sám hối và tự sửa đổi tâm thân, hướng thượng hóa giải mọi sự trần trược bám víu trong tâm tư. Tâm tư dứt khoát thoát ly phạm tánh sân si, thanh tịnh vui hòa với các giới, hạnh đức càng ngày càng sáng tỏ hơn, sống hòa bình với thanh quang sẵn có, vượt khỏi chấp mê, tâm thân ổn định. Kệ: Duyên Trời duyên Phật trong tâm tưởng Nhớ cảnh Trời ban rõ như gương Thâm tiên chơn hồn gieo ý thức Mê lầm chẳng có giữ tình thương.
Ngày 24 tháng 01 năm 1992 7) Hỏi : Sự nhớ nhung do đâu mà ra ? Đáp : Thưa, sự nhớ nhung do nội khoa tâm lý, lần lần ổn định, càng trở về với mình thì càng nhớ, cửu huyền thất tổ và bạn đồng hành, hướng thượng giải bỏ nghiệp tâm. Cho nên Bé thường nói người tu thiền rất có lợi cho tâm thức, tâm thức càng ngày càng sống động hơn phân minh rõ rệt những điều phải trái, làm điều cần thiết là trở lại trật tự chính mình, đức nhịn nhục càng ngày càng được gia tăng, bộ óc được thanh nhẹ, sống trong không nhiều hơn là chấp mê, dễ tha thứ và thương yêu hơn lúc chưa tu. Kệ: Thực hành chơn pháp chẳng còn ngu Giải mở tâm tư khỏi dự trừ Chuyển biến chơn hồn không chuyển động Bình tâm học hỏi tự mình tu.	

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Y Lý

...
Thầy: Thùng thảng, thanh tịnh. Tu bây giờ tôi nói đây, nhưng mà tu sao này các bạn sẽ thấy rõ. Thanh tịnh rồi, nó thấy ông Tám thấy cái đó rõ. Hồi đó, mình tưởng ông Tám nói dóc rằng đã có thể hiểu thiên cơ. Bây giờ, mình hiểu được là mình thanh tịnh, sáng suốt rồi. Nguyên lý của càn khôn vũ trụ cũng như bản thể mình có bao nhiêu đó thôi. Mà mình hiểu được nguyên lý của bản thể mình thì mình tán ra là thời cuộc chớ có gì đâu. Đâu phải lo, học cái gì nữa? Đi kiếm ông nào học nữa, phải không? Còn cái ông này mà khai thông được ngũ uẩn, ngũ tạng rồi là ông thấy rõ, không có gì đáng lo, không có gì đáng tiếc, không có gì đáng mèn. Nhưng mà chỉ có một cái sáng suốt là tiến hóa, phải không? Còn không chịu tu về cái sáng suốt không bao giờ tiến hóa được.

Thôi thì tối nay mình nói sơ sơ chút này cũng học được rồi, hồi này cũng nghe một mớ, bây giờ cũng nghe một mớ. Thì tôi cũng khổ cực, tôi cũng ăn gian Trời Phật rồi, mấy bạn ăn gian tôi nhiều quá. Cũng kiếm qua, kiếm lại xài chơi cái thanh điền.

Bạn đạo: Thưa ông Tám, mình thấy bệnh ... (nghe không rõ) mình sợ là sao? Con thấy người ta bệnh mà con sợ. Chẳng hạn như con thấy ông Tám xui cái chân chẳng hạn, con thấy tự nhiên con sợ.

Thầy: Tại vì mình chưa hiểu cái nghiệp lực của con người. Khi mình tu tới thanh tịnh rồi mình hiểu cái nghiệp lực của người này. Người nào cũng phải trả một cái nghiệp rồi mới đi, nghiệp thân.

Bạn đạo: Dạ.

Thầy: Thấy không, phải trả một cái nghiệp thân.

Bạn đạo: Ý của con muốn hỏi, con biết người nào mang bệnh là người đó cũng bị trả nghiệp. Nhưng mà ý con muốn hỏi tại sao con sợ mình sẽ bị như vậy.

Thầy: Mình sẽ bị như vậy thì bây giờ mình đứng trong tình trạng họ, mình cứu họ thì mình không bị nữa. Mình phải ở trong tâm trạng họ thì mình không có bị nữa, phải không?

Bạn đạo: Con nghĩ bất cứ bệnh gì, con thấy con trị cho người ta vậy đó. Có một ngày nào đó con lỡ con bệnh như vậy sao?

Thầy: Không có nghĩa lý gì sợ. Nếu mình người tu thì đâu có sợ. Họ đã chấp nhận, tại sao mình không chấp nhận được. Thì một ngày kia mình phải đóng

vai trò đó để mình đi chớ, phải không? Nhưng mà cái tâm mình không nghĩ tới chuyện đó nữa, thấy không? Bệnh nào mình cũng có dự qua. Bởi vì bệnh nào cũng phải dự qua, nó mới hết bệnh và trị bệnh ở sau này. Mình học được cái bệnh, rồi sau này mình mới trị tới cái bệnh. Bởi vì mình không ở cõi này mình sẽ ở cõi khác, phải không? Biết đâu mình ngày kia mình ở một cõi khác, mình là một danh sư, mình sẽ trị hết bệnh nữa, phải không? Mình chấp nhận cái bệnh để mình học cái bệnh, ở trong cái bệnh mới trị hết cái bệnh, thấy chưa? Còn không ở trong cái bệnh đâu có trị hết bệnh. Bây giờ chúng ta đang trị bệnh đây nè. Ở trong cái bệnh tham, sân, si, hỉ, nộ, ái, ô, dục nè, rồi từ từ trị lần lần cho nó diệt nè. Nó diệt được phần nào chúng ta mừng được phần nấy và chúng ta có kinh nghiệm vững vàng là tôi đã trị được cái bệnh tôi như thế đó. Anh bắt chước tôi thì anh sẽ đi tới, dám bảo đảm cho họ, làm như vậy như vậy, thấy không?

Cho nên, mình phải ở trong đó, ở trong cuộc mình mới giải được. Còn ở ngoài cuộc làm sao giải được, phải không? Mình thấy mình sợ là chưa được, thấy không? Phải ráng thêm thêm. Cái thân sợ là suy kém. (Thầy cười). Cái thân thủy lưng, phải không? Cái thân thủy lưng thấy cái gì cũng sợ. Cái thân thủy đầy không sợ gì hết, hòa đồng hết.

Bạn đạo: Ăn bánh đi Thầy.

Thầy: Ai cho bánh vậy. Mình phải đi tới đó. Mình đừng khi người bệnh. Mình phải bệnh và mình phải học bệnh luôn, thấy chưa? Còn không có bệnh làm sao học bệnh được. Đừng có sợ bệnh.

Bạn đạo: Tại con thấy con sợ mà con thương bệnh.

Thầy: Mà phải học bệnh, phải học bệnh.

Bạn đạo: Con nghĩ không biết đâu một ngày nào con nghĩ tới bệnh việc làm này con biết con trả nghiệp. Biết đâu một ngày nào đó...

Thầy: Bởi vì thằng đó ngày trước nó khi bệnh, bây giờ nó phải học bệnh. Bây giờ ông liệt là tại vì hồi trước ông khi mấy thằng liệt. Bây giờ ông phải học cái bệnh đó. Trước mắt mà, khi bệnh thì phải học bệnh. Thành ra ở đời mình đừng vội khi người ta, khi là mình hưởng trước chớ người ta không có hưởng, cái gì mình cũng học. Nhưng mà ở đời phải nhớ rằng: tu là tu nhưng mà cái cảnh chia ly phải có, nghịch cảnh phải có, trò phản thầy phải có, phải

nhớ vậy đó. Sau này các bạn ra dạy học trò rồi học trò nó phản, rồi tức, không được. Phải có, phải có nó mới tách rời nó tiến hóa được. Rồi kêu nó bo bo theo bên mình hoài làm sao nó tiến hóa. Cái luật định nó phải vậy, phản nguyên tử lực mà, phải phản rồi nó mới tiến hóa, phải có. Nhưng mà đi xa nó nhớ, ở gần là phản, luôn luôn nó vậy hà. Cha với con cũng vậy, tới tuổi trưởng thành rồi nó phản cha nó mà đi xa nó nhớ cha. Nó phải có vợ có con và nó biết thương cha mẹ nó, phải vậy không? Mình đừng nao núng trong tình cảnh đó, phải chuẩn bị cái tình cảnh đó nó phải có. Bởi vì phản nguyên tử lực mà, nó phải có.

Như tôi thường thường tôi nói: Hỏi cái bông ai sanh cô ra? Hỏi cái bông hường, nó nói cái cây này sanh tôi ra. Hỏi cô với cây này có khác biệt gì không? Tôi đẹp hơn, tôi có màu sắc, nhan sắc tôi đẹp hơn cái cây này. Cây này ghồ ghề có gai không ai mến. Còn tôi nhiều người mến, tôi có mùi hương thơm, thấy không? Hỏi chớ cô sống lâu hơn cái cây này? Lẽ tự nhiên, sắc đẹp tôi bảo vệ đời sống tôi, phải không? Thì không bao lâu gió thổi thì nó rụng từ cái một, thấy không? À, nó rụng từng cái một thì còn cái nhụy. Hỏi cái nhụy chớ ai sinh cô ra? Nó cũng nhìn nhận cái cây này sanh tôi ra. Cô với cây này có khác xa ở chỗ nào? Khác xa lắm. Tôi biết phóng cái hương thơm cho mọi người mà cái cây này không có làm gì được hết. Phản nguyên tử là phải vậy, phải không? Hỏi cô có bảo đảm đời sống cô vĩnh viễn không? Cái đó là lẽ tự nhiên. Mùi hương tôi ai cũng phải nhớ, ngàn dặm cũng phải hưởng mùi hương thơm của tôi, tính là trường cửu hơn cái cây kia, phải không? Nhưng mà không lâu bao bùng nguy hiểm nó rớt xuống còn cái hạt. Rồi hỏi cái hạt ai sanh cô ra? Rồi nó cũng nói cái cây này sanh tôi ra. Mà cô với cái cây này có khác xa lạ ở chỗ nào đâu? Khác xa lắm. Cô hay hơn cái cây này chỗ nào đâu? Lẽ tự nhiên là tôi hay nhiều rồi, tôi là người tùy cơ ứng biến, gió thổi đâu tôi bay đó. Còn cái cây này phải chịu trận với bão bùng còn tôi không có, thấy chưa? Nó hãnh diện chưa? Hỏi đời sống bảo đảm không? Rất bảo đảm. Bởi vì tùy cơ ứng biến vì cô không có trật đường rầy nữa mà không bảo đảm, phải không? Nhưng mà không lâu gió xuôi, lại có gió ngược, đất cát nó che phủ trên đầu, rồi nó đè xuống rồi tấn thối lương nan, người ta đá ia trên đầu. Nó bực tức, nó mới phóng lên một cái cây khác. Đó, đương lúc đó hỏi chớ ai sanh cô ra?

Nó cũng nhìn nhận cái cây đó đó sanh tôi ra. Nhưng mà cô với cái cây này có khác nhau ở chỗ nào. Thì lúc đó hai bên mới thông cảm.

Cho nên, con với mẹ, tớ với thầy phải có cái cảnh phản nguyên tử lực như cái bông mà tôi đã giải thích. Thế nào nó cũng phải giỏi hơn thầy nó, nó phải phản. Đó là cái thường tình tự nhiên rồi. Khi mà chúng ta hiểu cái định luật tự nhiên, đó là định luật tiến hóa, tách rời để cho nó tiến hóa. Rồi sau này nó mới cũng trở về nguồn cội, cũng phải lãnh cái nhiệm vụ hóa hóa sanh sanh đại giác, thấy chưa? Bởi vì chúng ta ở đây cũng vậy, tư tưởng cũng phản cha, phản mẹ, phản anh, phản em, phản tất cả những thầy dạy chúng ta, chúng ta cũng phản luôn. Để chi? Để ra đứng độc lập. Rồi bây giờ chúng ta tu, chúng ta thấy cái nguồn cội chúng ta cần thiết hơn mới trở về. Khi mà hiểu được nguồn cội chúng ta trở về nhanh hơn. Người chưa hiểu nguồn cội còn đi chuyện phản này, phản kia, phản nọ, phản lâu lắm, chưa có về nguồn cội. Mà chúng ta nhờ tu, chúng ta thức giác sớm chút, chúng ta mới trở về nguồn cội mau lẹ hơn, thấy không?

Đó có cái bông chút mà nó cũng ra cái ý. Cái triết lý rất cao siêu và minh triết cho mọi người thấy cái phản nguyên tử lực của nhân sanh cần khôn vũ trụ phải có, phải không?

Cho nên, Ngọc Hoàng Thượng Đế xưng là tôi sanh tui bây ra nhưng mà ai chơi với Y đâu, phải không? Nó bo bo với nó thôi, nó đâu có về với cha nó. Cho nên, Ngọc Hoàng ngồi có một mình không ai chơi hết là vậy. Hỏi tôi xuất hồn đi cứ thấy có một mình, ngồi bơ vơ có một mình. Thành ra bây giờ mình thấy Y nói, rồi khóc, đi xuống nói rồi khóc, tao có một mình, thiệt tội nghiệp, nhưng mà tao ở tất cả các nơi đều có. Nhưng mà tại sao nó không về, bởi vì nó là đứa phản, nó phản nguyên tử lực, nó phải tự nhiên vậy để nó nhồi quả cho nó tiến hóa mà nó đi chậm quá không biết chừng nào nó mới về được, phải không? Cái thiên cơ quy định nó đã quá nhiều ngày giờ nó không chịu về. Đáng lẽ quy định cho nó một ngàn năm nó phải tựu. Nhưng mà một ngàn năm sắp tới nó chưa tựu. Cho nên, phải buộc xuống để giáo hóa nó, khuyên đạo để cho nó tiến về càng nhanh càng quý, được nhiều cái hạt giống tốt. Sau này nó mới sản xuất ra cái dân bích ngọc mới có cái cảnh hòa bình ở trong địa cầu mới, thấy chưa? Thôi, ngưng.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài gòn ngày 26/10/1977)

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

Thông Báo Của Ban Tổ Chức Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp 2010”

Ban Tổ Chức Du Hành Đạo Pháp xin thông báo đến quý bạn một số tin tức như sau:

1. Chúng tôi đã gửi đi một số cẩm nang Đại Hội đến các bạn đạo ở ngoại quốc. Chúng tôi sẽ gửi cẩm nang đến các bạn đạo trong nước Mỹ vào cuối tuần này. Nếu quý bạn chưa nhận được cẩm nang trong vòng 10 ngày thì xin liên lạc với BTC qua email: voviduahanhdaophap@gmail.com
2. Sau khi nhận được cẩm nang, xin quý bạn vui lòng kiểm lại chi tiết ghi danh được dán ở phía trong của trang bìa đầu của cẩm nang. Nếu có chi tiết nào không đúng thì cho chúng tôi biết để điều chỉnh lại.

Chân thành cảm ơn sự lưu ý của quý bạn đạo.

Kính thư,

Ban Tổ Chức “Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2010”

Thông Báo Ấn Tổng Kinh Sách Của Ban Tổ Chức Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp 2010”

Ban Kinh Sách (BKS) và Ban Tổ Chức (BTC) Đại Hội “*Du Hành Đạo Pháp 2010*” xin trân trọng thông báo cùng toàn thể quý bạn đạo về việc ấn tổng sách Chơn Kinh và CD 12 bài giảng như sau:

- Số lượng sách Chơn Kinh được kèm chung với CD 12 bài giảng ở dạng MP3 đã được ấn tổng tổng cộng là 1,000 quyển.
- Sách Chơn Kinh và CD sẽ được BTC Đại Hội ưu tiên ra mắt gửi tặng cho tất cả bạn đạo tham dự Đại Hội như là một món quà tâm linh nhân dịp tưởng niệm 1 năm ngày ra đi của Đức Thầy kính yêu trong ngày Đại Hội “*Du Hành Đạo Pháp 2010*”.
- Số lượng còn lại, BTC sẽ gửi tặng bạn đạo theo yêu cầu và nhu cầu sau ngày Đại Hội bế mạc.

Thành thật cảm ơn sự đóng góp của tất cả quý bạn đạo. Kính xin Bề Trên, Đức Tổ Sư và Đức Thầy chứng tâm cho việc làm bất vụ lợi của toàn thể bạn đạo Vô Vi trên thế giới.

Danh sách Bạn Đạo đã phát tâm ấn tổng Chơn Kinh:

Nguyễn Xuân Tươi	\$300 USD	Florida
Nguyễn Thúy Huệ	\$200 USD	California
Nguyễn Ngọc Lệ	\$200 USD	Virginia
Nguyễn Xuân Trang	\$300 USD	New York
Nguyễn Anh Duy	\$500 USD	Texas
Trần Bảo Nghiễn và Bùi Thị Tý	\$300 USD	Oregon
Đỗ Thị Khai	\$100 USD	Vancouver, WA
Vô Danh	\$2,000 USD	

Mọi Phát Tâm Đóng Góp Xin Điền:

- Tên Họ:
- Địa chỉ:
- Điện thoại:
- Số tiền phát tâm: USD, CAD, EUR, AUD

Check money order xin ghi trả cho: **VoVi Friendship Association Of New York**

Và gửi về địa chỉ: VoVi NewYork
118 Pheasant Cir
Brentwood NY 11717

Mọi thắc mắc cũng như những vấn đề liên quan đến việc thỉnh kinh sách xin vui lòng liên lạc:

Nguyễn Như Hoàng
499 Venecia Drive
San Jose, CA 95133-1924
Điện Thoại: (408) 272-1428
Email: kinhsachvovi@gmail.com
Email: voviduhanhdaophap@gmail.com

Kính Thưa,
Ban Tổ Chức Đại Hội “ *Du Hành Đạo Pháp 2010* ”

Thông báo Khóa Sống Chung ở Québec

Thân mời quý bạn tham dự khóa sống chung hàng năm được tổ chức ở khuôn viên đại học Laval nằm trong khu rừng Montmorency thanh nhẹ yên tĩnh cách thành phố Québec 60 km.

Khóa sống chung năm nay sẽ mang chủ đề " **Tôi là ai và có nhiệm vụ gì ở thế gian này ?** ". Như mọi năm, tất cả thành viên tham dự khóa sống chung sẽ sinh hoạt bằng tiếng Pháp.

Chương trình sơ khởi, từ thứ sáu 15 tháng 10 đến chủ nhật 17 tháng 10 năm 2010, có thể thay đổi theo yêu cầu của quý bạn đạo :

Thứ sáu 15 tháng 10

13g00-19g00 Đón tiếp bạn đạo, nhận phòng (kể từ 15g)

17g00-19g00 Ăn chiều

20g00-22g00 Giới thiệu bạn đạo, trao đổi kinh nghiệm tu học, sinh hoạt tự do

22g15-23g00 Thiền chung

00g00-06g00 Thiền tiếp, nếu muốn.

Thứ bảy 16 tháng 10

07g00-07g45 Thiền chung

07g45-09g00 Ăn sáng

09g15-11g15 Thuyết trình về đề tài " Tôi là ai và có nhiệm vụ gì ở thế gian này ? "

11g15-11g50 Thiền chung

12g00-13g00 Ăn trưa

13g00-14g30 Đi dạo, nghỉ ngơi

14g30-16g45 Chia nhóm sinh hoạt tu học
 17g00-18g00 Ăn chiều
 18g00-20g00 Đi dạo, nghỉ ngơi
 20g00-22g00 Sinh hoạt tự do, ca hát, nhảy đầm, kể chuyện, trao đổi kinh nghiệm tu học, ...
 22g15-23g00 Thiền chung
 00g00-06g00 Thiền suốt đêm, nếu muốn.
 Chủ nhật 17 tháng 10
 07g00-07g45 Thiền chung
 08g00-09g00 Ăn sáng
 09g15-11g15 Thuyết trình về đề tài " Phục hồi sức khỏe cho thể vía " (Healing emotional body)
 11g30-12g00 Thu xếp hành lý
 12g00-13g00 Ăn trưa
 13g00-13g30 Đi dạo, nghỉ ngơi
 13g30-15g00 Trao đổi cảm tưởng, chụp hình lưu niệm
 15g30-16g00 Ra về

Phiếu ghi danh

Tên họ : -----
 Địa chỉ : -----
 Điện thoại : -----

Chọn phòng (Giá \$ cho mỗi người) :

Phòng đơn	205\$ (không drap mền)	-----
	215\$ (có drap mền)	-----
Phòng đôi	180\$ (không drap mền)	-----
	190\$ (có drap mền)	-----

Hạn cuối ghi danh và đóng tiền : 25 tháng 9 năm 2010

Chi phiếu xin trả cho "**Odette Levan**" và gửi về địa chỉ : 236 Cayer, St-Nicolas (Québec) G7A 3J6 Canada

Nếu cần thêm chi tiết (thời tiết, lộ trình, ...), xin liên lạc với Long / Odette (418-831-7372, long_odette@yahoo.fr) hoặc Joël (418-624-9902).

Hẹn gặp lại quý bạn trong tình thân hữu an vui,
 Odette et Long

Vườn Thơ Bạn Đạo

TU THIỀN

Thật sự tu thiền bề ngũ quan
Ở nhà trụ đỉnh chẳng ham bàn
Vui chơi tụ họp “Tu tài tử”
Đụng trận té lăn, sạo, bất an
Yếu lý tu hành là nhãn nhĩ
Chữa gom thần ý đạo chưa gần
“Ăn cơm Trời nói chuyện thiên hạ”
Học điếc học đui tu vững vàng.

TPHCM, 10-8-2010
Minh-Nghĩa

LỤC TỰ DI ĐÀ

Di Đà Lục Tự ấy ân sâu
Con gắng hành thâm pháp nhiệm màu
Đi đứng nằm ngồi tâm trụ điển
Đông Tây Nam Bắc ý tròn câu
Gian nan khó khổ đang chờ đón
Vững chí niệm trì chẳng ngại đau
Một kiếp thiên sinh tròn chánh quả
Tu hành giữ chặt Mâu-ni-Châu.

PN. 20/12/2009
TS. Phương

PHIỀN NÃO BỒ ĐỀ

Phiền não cư trần, chịu bất an.
Khổ tâm khổ não, cảnh bâng hoàng
Vay nhiều nay trả, nghiệp dòn khảo.
Nhận quả mình gieo, chịu trái ngang.
Phiền não động tâm, cảnh địa ngục.
Bồ Đề thanh tịnh, cảnh Thiên Đàng.
Do mình tự thức, công hành pháp.
Phiền não bồ đề, gốc tịnh an.

Củ Chi, 30/7/2010
Bá Tùng

NHỚ NIỆM PHẬT

Mỗi lần niệm Phật Di Đà,
Lòng tôi cảm thấy thật là vui thay.
Tôi thường niệm Phật mỗi ngày,
Uống ăn đi đứng hoặc ngay ngồi nằm.
Luôn luôn tưởng niệm âm thầm,
Niệm thời tội niệm trú tâm sơn đình (trung tâm
chơn mây)
Tâm tôi vốn sẵn quang minh,
Bị vô minh ám nên thành mờ đi.
Đêm ngày chất chứa sân si,
Tham lam kiêu mạn đa nghi niệm tà.
Bây giờ tôi mới nhận ra,
Nên tôi niệm Phật Di Đà thường xuyên.
Để tâm tôi được lắng yên,
Tâm yên cảnh lặng vui thiền sáng ra.
Tâm tôi với Phật Di Đà,
Tuy hai mà một thật là diệu thay.
Thường xuyên niệm Phật hằng ngày,
Tâm phương cực lạc ở ngay lòng mình.
Nhiều đời làm kiếp chúng sinh,
Vào ra sinh tử thay hình hải luân.
Đời người nghĩ lại cũng buồn,
Sanh ly tử biệt lệ tuôn đầm đề.
Bởi ta sống mãi trong mê,
Mãi theo cái giả ê chề khổ đau.
Vậy nên niệm Phật cho mau,
Tâm tư rỗng lặng lúc nào cũng vui.

Cà Mau (Hòa Thành), 06-08-2010
Phùng Văn Tân

CHẾT BÌNH AN

Nhớ thầy cái thuở hội hiền sang
Thương quý Thầy bạn kinh luật bàn
Đồng đạo hưởng quang được chiều phúc
Sống còn ơn ấy chết bình an

Cà Mau, 27/06/2010
Phúc Tâm

HÀNH TRÌNH

Hành trình tự cứu linh hồn đây
Sửa tánh quy tâm công đức này
Ấm áp cửu huyền thăng tiến bước
Ngồi thiền một chỗ việc lớn đây

Cà Mau, 18/7/2010

Phúc Tâm

NGỘ

Vội cao hái nụ sao trời
Sao còn xa tít rã rời tuổi xuân
Trải bao chìm nổi gian truân
Xuôi tay nhắm mắt lại gần với ta.

Xuân 2009

Ngọc Dung

THIÊN SANH

Chữ thiên từ chữ thiên mà ra
Muốn đến cõi thiên thì phải thiên
Tự thiên sân si siêng việc thiện
Cuối cùng thiên tốt trở về Cha.

TPHCM, 10-8-2010

Minh Vô Vi

TUẦN BÁO

Tuần báo vô vi có điển thầy
Xem qua mở trí thức tâm ngay
Từng dòng chữ đậm in trên giấy
Phương pháp soi hồn ổn định đây
Thường chuyên pháp luân thông biết mấy
Tham thiền miệm phật nhẹ như mây
Những lời pháp nhủ con ghi lấy
Giải thoát một đời về cõi tây.

Cà Mau, 11/8/2010

Hoàng Sơn

KIỂM CHỨNG 6

Kiểm chứng pháp hành cho thật minh
Tâm thành ý nguyện để ta thiền
Chân lành ngộ thức khai chân lý
Tri đạo sửa mình mới đạt tinh.
Mở mở khai khai đầu ngộ lỗi
Mê mê tỉnh tỉnh hiểu nơi mình
Đường đi thẳng đứng khai sơn đỉnh
Nhâm đốc thông hành mở tiến trình.

Cà Mau, 28-04-2010

Văn Phong

KIỂM CHỨNG 7

Vũ trụ nơi ta thiên vạn biến
Dung bồi duyên tạo đẹp nôi sinh
Sanh sanh hóa hóa từ sơn đỉnh
Thật thật hư hư bởi thể tình.
Kiểm chứng mọi điều ta hiểu biết
Quy hồi tu luyện tầm nguyên sinh
Nguyện cho tâm thức không luân chuyển
Chánh giác chân lành luôn tỏa minh.

Cà Mau, 29-04-2010

Văn Phong

NHỚ ƠN THẦY

Dẫn đường chỉ lối nhờ ơn Thầy
Lòng quyết khắc ghi dạ chẳng khuây
Hành pháp Vô Vi không giải đãi
Điển quang hóa giải nghiệp tâm dày
Con đường giải thoát nhiều cay đắng
Dứt nẻo luân hồi cảnh trả vay
Bao kiếp trầm luân trong khổ ải
May nhờ chánh pháp vượt trần này.

Cà Mau (Hòa Thành), 12-08-2010

Phùng Văn Tân

HIẾU ĐẠO

Lục trần liền khởi động tâm phàm
Nó giục thúc ta phạm lỗi lầm
Biết được nơi đây là giả tạm
Đốn ngay ý trước được thanh tâm.

Cà Mau, 08-08-2010
Hoàng Sơn

CHỨNG TÂM

Thực hành sáng suốt việc mình làm
Bất vụ lợi, trên ứng chứng tâm
Làm đại làm can gây rối đạo
Đổ cho trên chuyển thật sai lầm

Cà Mau, 7/7/2010
Phúc Tâm

HỒI SINH SỐNG ĐỘNG

HỒI tưởng làm chi cái sự đời
SINH trụ hoại diệt-luật của Trời
SỐNG vui, sống khỏe-đời an lạc
ĐỘNG tịnh quân bình-sống thanh thoi

Tân Phú ngày-06-2010
Thanh Dũng

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 2 tháng 1 năm 1972

Nước lửa phân hành xuyên tánh mạng
Khắc sanh sanh khắc chuyển quy hoàn
Ngũ hành kích động đồng thanh tiến
Sắc khí phân minh hợp lý bàn

Thế tình thanh tịnh mới an
Bằng không sẽ bị mọi đảng bao vây
Phân minh rõ rệt đêm ngày
Tự mình thu gọn nợ đày thế sanh
Mạng trung như chỉ tơ mảnh
Nay sanh mai diệt cũng đành phải theo
Tham lam xét thấy mình nghèo
Trèo cao té nặng vẫn trèo vẫn theo
Tu thời lôi cuốn dẻo dẻo
Theo thầy theo bạn chuyển theo sửa mình
Xét xem thế sự nhơn tình
Âm thịnh động loạn khó mình lòng người
Chỉ lo tu luyện tươi cười
Căn nào quả nấy người người phải mang
Gắng tu tự sửa mới an
Thực hành chơn pháp mọi đảng yên vui
Từ bi đánh đổ bụi nguì
Duyệt qua động loạn xét mùi thế sanh
Tu thời gắng luyện chuyên hành
Vượt sơn vượt hải tự giành thế ưu
Phật Tiên luân cảnh tầm sư
Giải tâm giải trí tránh lưu luyện tình
Tu thời kết quả cho mình
Chớ nên theo họ khó mình sai lầm.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên